

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonici rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. 6. 2020
samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ osoba pečující o osobu blízkou
ve 2. stupni závislosti, trvale bytem a na adrese pro účely doručování ██████████
██████████

je vinen, že

I.

(sp. zn. 3 T 38/2020)

1. dne 25. 12. 2018 v době od 00.48 hodin do 01.28 hodin na adrese svého pobytu
██████████ okres Strakonice, napsal a odeslal ze své e-mailové adresy
██████████ vedené na jméno ██████████ nejméně 4 zprávy na e-mailovou
adresu Policie ČR, ÚO Strakonice, OOP Volyně a nejméně 1 zprávu odeslal na e-mailovou
adresu obce ██████████ ██████████ ve kterých úmyslně lživě obvinil
██████████ nar. ██████████ starostku obce ██████████ z pěstování a distribuce
omamných a psychotropních látek,

2. dne 21. 3. 2019 v době od 21.51 hodin do 22.39 hodin na adrese svého pobytu
██████████ okres Strakonice, napsal a odeslal z e-mailové adresy ██████████
vedené na jméno ██████████ nejméně 2 zprávy na e-mailovou adresu obce ██████████
██████████ ve kterých lživě obvinil ██████████ nar. ██████████
starostku obce ██████████ z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek,

3.

a) dne 25. 8. 2019 v 00.51 hodin na adrese svého pobytu ██████████ okres
Strakonice, napsal a odeslal z e-mailové adresy ██████████ vedené na
jméno ██████████ nejméně 1 zprávu na e-mailovou adresu obce ██████████

ve které lživě obvinil [redacted] nar. [redacted] starostku obce [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek,

b) v době od 20.14 hodin dne 28. 8. 2019 do 20.50 hodin dne 29. 8. 2019 napsal a odeslal z e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 57 zpráv na emailovou adresu obce [redacted] [redacted] přičemž nejméně 5 z těchto zpráv poslal též na e-mailovou adresu Policie ČR, ÚO Strakonice, OOP Volyně, ve kterých lživě obvinil [redacted] nar. [redacted] starostku obce [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek,

c) dne 4. 9. 2019 v době od 09.53 hodin do 10.14 hodin na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územního odboru Strakonice na adrese Plánkova 629, Strakonice jako osoba podávající vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odeslání nejméně 53 zpráv na e-mailovou adresu obce [redacted] [redacted] ve kterých byla lživě obviňována [redacted] nar. [redacted] starostka obce [redacted] z pěstování a distribuce drog vedené pod č. j. KRPC-17978/ČJ-2019-020771 s vědomím, že v případě pěstování konopí a distribuce drog se jedná o trestný čin, a s vědomím, že e-mail napsal a odeslal sám, lživě vypověděl, že zprávy napsala a odeslala jeho matka [redacted] nar. [redacted], nebo [redacted] nar. [redacted] a obě tak úmyslně lživě obvinil z trestného činu,

II.

(sp. zn. 3 T 55/2020)

od 02.15 hodin dne 1. 4. 2020 do 00.47 hodin dne 29. 4. 2020, v denních i nočních hodinách, ze svého bydliště na adrese [redacted] [redacted] okres Strakonice, prostřednictvím svého e-mailu účtu [redacted] zaslal celkem 221 e-mailových zpráv a z mobilního telefonu, nebo přes internetovou aplikaci „můj T-Mobile“ společnosti T-Mobile přes svou SIM kartu s účastnickým číslem +420 [redacted] zaslal celkem 70 SMS zpráv poškozené [redacted] nar. [redacted] na její telefonní číslo +420 [redacted] a na e-mail obce [redacted] převážně s urážlivým obsahem, avšak nejméně v e-mailových zprávách odeslaných v časech 1. 4. 2020 v 13.20 hod., v 13.25 hod., v 18.40 hod., 5. 4. 2020 v 20.55 hod., v 20.58 hod., 6. 4. 2020 v 6.39 hod., v 6.47 hod., v 7.03 hod. vyhrožoval usmrcením či ublížením na zdraví synovi poškozené, [redacted] nar. [redacted] a v SMS zprávách ze dne 28. 4. 2020 nutil poškozenou [redacted] pod pohrůžkou „zpřelámání hnátů“ a „urvání palice“, aby se dostavila na Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí, přičemž v 94 případech totožné e-mailové zprávy zaslal i Městskému úřadu Strakonice, čímž v poškozené [redacted] zejména pro svou neodbytnost a vzrůstající intenzitu výhrůžek, co se závažnosti týká, vzbudil důvodnou obavu o její život zdraví a o život a zdraví jejího syna [redacted]

tedy

pod bodem I. 1.

jiného lživě obvinil z trestného činu,

pod bodem I. 2.

jiného lživě obvinil z trestného činu,

pod bodem I. 3. a-c.

jiného lživě obvinil z trestného činu,

pod bodem II.

jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal,

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu a jeho osobám blízkým a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví,

čímž spáchal

pod bodem I. 1.

přechin křivého obvinění podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem I. 2.

přechin křivého obvinění podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem I. 3. a-c)

pokračující přechin křivého obvinění podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku.

pod bodem II.

přechin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přechinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k **úhrnnému nepodmíněnému** trestu odnětí svobody na **8 (osm) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená [REDAKCE] **odkazuje** s požadavkem na náhradu škody **zcela** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení, a to: výpovědi obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] úředních záznamů o vysvětleních podaných podle § 158 odst. 6 tr. ř. poškozenými – [REDAKCE] a [REDAKCE] když [REDAKCE] (matka obžalovaného), využila svého práva nevypovídat, a dále i úředního záznamu o vysvětleních podaného Mgr. [REDAKCE], a z listinných důkazů: e-mailové zprávy, zprávy společnosti ČZ Prodej, a. s. s přílohami, záznamu policejního orgánu s fotodokumentací, úředního záznamu o podání vysvětlení [REDAKCE] ze dne 4. 9. 2019, úředního záznamu, lékařské zprávy, kopie spisů PČR, KŘP, Jčk, ÚO Strakonice č. j. KRPC-77337/ČJ-2016-020771 a PČR, KŘP, Jčk, OOK, SKPV České Budějovice č. j. KRPC-9142/TČ-2017-020070, rozsudku Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 5. 2. 2018 č. j. 5 T 99/2017-412, rejstříku trestů [REDAKCE], potvrzení úřadu práce, úředního záznamu s fotodokumentací, fotodokumentace SMS zpráv a usnesení Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 30. 4. 2020 č. j. 3 T 55/2020-783; byl zjištěn ve výroku **ad I. 1., 2., 3. a-c), ad II.** uvedený skutkový děj. Z osobních výkazů obžalovaného, rejstříku trestů a rozhodnutí o předchozích odsouzeních je zřejmý dosavadní způsob jeho života. Rejstřík trestů poškozené [REDAKCE] dokládá dosavadní způsob jejího života.
2. **Obž.** [REDAKCE] se k trestné činnosti **ad I. 1., 2., 3. a-c), ad II.** výroku nakonec v podstatě i doznal, byť se průběžně a neúspěšně dílem snažil zpochybnit subjektivní

stránku své trestné činnosti. Potvrdil, že všechny předmětné e-maily ohledně poškozené [redacted] ad I. 1., 2., 3. a-c) psal sám a poslal je jak policejním orgánům, tak i na [redacted] ale pro svá tvrzení v nich obsažená ohledně poškozené [redacted] měl mít údajně důkazy, ale nakonec pak připustil, že k přímo k osobě poškozené [redacted] neměl pro aktivity, z nichž jí v těchto e-mailových podáních vinil, v rozhodné době žádných relevantních důkazů a zmínil, že kdyby se s ní, jako se starostkou obce, nedostával do střetu kvůli chovu svých psů rasy Akita Inu, tak byl ohledně ní nic nikam ani nikdy nepsal. Původně však tvrdil, že jeho podání vzešla z toho, že věděl, že v domě u [redacted] a na zahrádce vedle domu se dřív pěstovalo konopí. Zda ho pěstovala přímo poškozená, nebo její syn [redacted] ale nevěděl. Když se podíval do katastru nemovitostí, tak zde byla jako majitelka tohoto domu uvedena poškozená, proto z toho dovodil, že to pěstuje ona, když musela vidět i rostliny marihuany, které tam byly na zahrádce, a před cca 3 lety byl její syn [redacted] obviněn z jejich pěstování, a ve sklepě se jim pořád svítilo. Že marihuanu poškozená i distribuuje, dovodil z toho, že se tam točilo 5-6 aut, a to i v noci. To všechno bylo ale před 3 lety, jen v té kotelně se svítilo ještě i v r. 2019. S poškozenou o tomto svém aktuálním podezření ale nikdy nehovořil. Na svém podezření se shodl i s matkou a věděla to i celá ves. Předmětné e-maily psal a posílal ze svého notebooku z domova a ze své e-mailové adresy [redacted]. Neví, kolik jich přesně poslal, ale bylo jich hodně. Počítač má zaheslovaný, ale hesla se dají snadno zjistit. Matka jeho počítač občas také užívá, ale ani ona a ani nikdo jiný tyto e-maily nepsal a neposílal. Šlo výlučně o jeho aktivitu a psal to, protože si myslel, že tam pěstirna je a chtěl, aby to policie odvezla. [redacted] u nich koncem srpna 2019 říkala, že od [redacted] jsou slyšet větráky až na silnici a tak večer sedl a psal a posílal ty e-maily. Nikdy ale neměl žádný důkaz o tom, že by poškozená prodávala drogy, ale jak tam pořád jezdila různá auta, myslel si, že tam jezdí kupovat „trávu“. Byl také naštvaný kvůli svým psům a myslel si, že poškozená na něho posílá kontroly ze Státní veterinární správy. Když mu bylo 25 let, viděl v zahrádce u domu [redacted] konopí, ale poslední 2-3 roky tam nikde nic neviděl. V hospodě u piva loni slyšel, že to tam mají v baráku a že se tam pro to jezdí, ale to se týkalo doby před zajištěním té pěstirny. E-maily psal vždy jen pod vlivem alkoholu, pil dost piva, ale věděl, co dělá a posílal je proto, aby s tím začal někdo něco dělat. Byl přesvědčený, že to tam je a že se to tam i prodává, ale ač sám nevěděl, kdo v té době v baráku u [redacted] fakticky bydlel, myslel si, že [redacted] ne. Osobně neviděl, že by [redacted] někdy někomu dávala či prodávala nějaké drogy. Doznal rovněž, že svou matku [redacted] a rodinnou známou [redacted] lživě před policejním orgánem označil za autorky předmětných e-mailových zpráv. Nejprve však zcela nelogicky tvrdil, že je obvinil ze psaní e-mailů proto, že si myslel, že to psaly ony, protože se bavily o hučení těch větráků a pak to [redacted] doma říkala i synovi [redacted] zastupiteli obce. Obžalovaný tam nikdy větráky hučet neslyšel, jen viděl, jak je v kotelně celé noci rozsvícené světlo i poté, co tam policie zajistila tu pěstirnu. Jeho jednání ho nyní mrzí a už se ho nikdy nedopustí. Chtěl jen za každou cenu dosáhnout toho, aby tam ta tráva nebyla, myslel si, že jen píše pravdu, a vůbec si nepřipustil, že by se pletl. Poprvé to oznamoval do Budějovic a to se potvrdilo, přijeli hodně rychle a pěstirnu od [redacted] odvezli a tehdy mu i řekli, aby to v případě podezření nahlásil znovu, tak to udělal. Ad II. se k trestné činnosti zcela doznal, tím, že tyto SMS zprávy poškozené [redacted] a e-maily na Obec [redacted] skutečně psal a poslal on sám, protože s ní řeší nedostatek vody v domě. Tam má 3 počítače a je připojený nonstop. Psal to také jen pod vlivem alkoholu, měl 10-12 piv. Strízlivého by ho to nenapadlo a necítí se ani psychicky nemocný. Matka, také pod vlivem alkoholu, ho i utvrzovala v záměrech poškozené napsat. Nyní svou konzumaci alkoholu bude muset přehodnotit a přestat pít. Ve 20 – 25 letech chvíli zkusil kouřit marihuanu, a tvrdé drogy nikdy nezkusil. Má chovnou stanici Akita Inu a v současné době 4 psy. Je

pečující osobou ve 2. stupni závislosti a pečuje o svou matku [REDAKCE]
jak je zřejmé i z **listinného důkazu**: potvrzení úřadu práce na č. l. 343 spisu.

3. **Z listinných důkazů** vyplývá, a to z usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 30. 4. 2020 č. j. 3 T 55/2020-783, pravomocného týž dnem, že zde byl obviněný [REDAKCE] [REDAKCE] zadržený dne 29. 4. 2020 v 10.55 hodin, u něhož byl dán důvod vazby podle § 67 písm. c) tr. ř., propuštěn na svobodu pouze za podmínek náhrady vazby přijetím jeho písemného slibu podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. a to s uložením omezení, spočívajícím v tom, že nebude sám, ani prostřednictvím jiné osoby kontaktovat osobně, telefonicky, nebo písemně a rovněž i prostřednictvím prostředků elektronické komunikace svědkyni - poškozenou [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a rovněž nad ním byl podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. ř. stanoven i dohled probačního úředníka, k němuž byl podle § 73 odst. 3 tr. ř. povinen se ve lhůtách stanovených probačním úředníkem, nejméně však jednou za 14 dní dostavit se k probačnímu úředníkovi a dbát jeho pokynů. Ze zpráv Probační a mediační služby ČR, střediska Strakonice ze dne 6. 5. 2020 s přílohami a ze dne 15. 6. 2020 a ze zprávy PCR OO Volyně ze dne 8. 5. 2020 je zřejmý přístup obžalovaného k plnění těchto soudem mu stanovených povinností.
4. Z úředních záznamů o vysvětleních podaných podle § 158 odst. 6 tr. ř. bylo pak ve shodě s **listinnými důkazy** zjištěno: **ad I. 1-3 a-b)**, **ad II.**, že [REDAKCE] starostku Obce [REDAKCE] **ad 1-3. a-b)** začal obžalovaný, s nímž byly problémy ohledně jeho chovu psů rasy Akita Inu, a přišla na něj kontrola ze Státní veterinární správy, kterou však ona neiniciovala, postupně osočovat jak z tunelování obecní poklady a poslal na ni finanční kontrolu, tak i z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek. Za pěstování marihuany u ní v domě byl přitom stíhán v r. 2017 její syn [REDAKCE] proběhla u nich i domovní prohlídka, ale syn měl tu místnost za kotelnou uzamčenu, takže ona tam neměla přístup. Nejprve se snažila od obžalovaného získat vysvětlení důvodu jeho počínání, ale ten v r. 2018 reagoval jen dalšími e-mailovými zprávami, odesílanými z jeho e-mailové adresy [REDAKCE] v nichž jí vinil opět z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek, ale již i z udávání, a odesílal je na e-mailovou adresu obce [REDAKCE] a pak i na e-mailovou adresu Policie ČR, ÚO Strakonice, OOP Volyně, kam pak musela jít podávat vysvětlení. Celou situaci snášela velmi špatně i po psychické stránce, neboť nešlo o první jednání obžalovaného, ale za obdobné byl již 2x i odsouzen. Musela tak vyhledat i pomoc MUDr. Miluše Holákové z Psychiatrické ambulance ve Strakonici, jak vyplývá i z **listinného důkazu**, a to lékařské zprávy na č. l. 203 spisu, a brát uklidňující léky. Obec také nechala zablokovat e-mail i telefonní číslo obžalovaného jako prevenci proti jeho dalším obdobným aktivitám. *Z rejstříku trestů je zjišťována naprostá bezúbohnost poškozené.* **Ad II.** pak poškozenou, která v domě čp. [REDAKCE] žije se svým synem [REDAKCE] začal obžalovaný v době ode dne 1. 4. 2020 do dne 29. 4. 2020 v denních i nočních hodinách obtěžoval ze svého e-mailu [REDAKCE] zasíláním množství e-mailových zpráv, které zasílal na e-mail obce [REDAKCE] a pak i Městskému úřadu Strakonice, a rovněž jí zaslal i množství SMS zpráv na soukromý i služební mobilní telefon, v nichž nejen vulgárně urážel její dceru Mgr. [REDAKCE] ale vyhrožoval v nich i usmrcením či ublížením na zdraví jejímu synovi [REDAKCE] a nutil poškozenou pod pohrůžkou „zpřelámání hnátů“ a „urvání palice“, aby se dostavila na MěÚ Strakonice, odbor životního prostředí. V poškozené tak, s ohledem na předchozí aktivity obžalovaného v tomto směru vůči ní vedené, a zejména pro jeho neodbytnost a vzrůstající intenzitu a závažnost jeho výhrůžek, již tímto jednáním vzbudil důvodnou obavu o její život zdraví a o život a zdraví jejího syna [REDAKCE]
5. **Ad I. 1-3 a-b)** matka obžalovaného, [REDAKCE] využila svého práva a nevyprávěla, a z **listinného důkazu**: úředního záznamu na č. l. 128 spisu je zřejmé, kdy byla v souvislosti s úrazem ze dne 28. 8. 2019 volána RZS a ona sama převezena k ošetření,

hospitalizována a převezena pak dne 3. 9. 2019 do LDN Volyně. Avšak [redacted] zcela jednoznačně vyloučila, že by předmětné e-maily z počítače obžalovaného psala či odeslala ona a vyloučila to i pohledně matky obžalovaného [redacted] neboť ta s počítačem vůbec neumí pracovat a má k této aktivitě i odpor. E-mailovou adresu obžalovaného [redacted] tak sice znala, protože obsahovala jeho telefonní číslo, ale neznala heslo k jeho počítači. Po této zkušenosti s obžalovaným si ho zablokovala v telefonu a k nim domů již nechodí. Její syn [redacted] je zastupitelem [redacted] a informoval ji, že na obecní e-mail přišly od obžalovaného e-maily, s jejichž obsahem jí sice neseznámil, ale byl názoru, že je obžalovaný buď duševně nemocen, nebo musel být opilý. Syn poškozené [redacted] sice v domě své matky v minulosti pěstírnou marihuany měl a vyšetřovala to i policie, ale to je již dávno. Ohledně jeho matky, poškozené [redacted] však nikdo neměl žádnou informaci ohledně pěstování či distribuce drog a šlo tak zjevně pouze o výmysl, který ji měl poškodit. Také s matkou obžalovaného mu i domlouvaly, aby nechal starostku obce [redacted] na pokoji, ale ten si pod vlivem alkoholu na [redacted] stále stěžoval a i dne 28. 8. 2019 rovněž v tomto stavu něco dělal na svém mobilním telefonu, a tento den se tam jeho matka i zranila. Nakonec sama zjistila, že odesílání předmětných e-mailů pak na policii svedl na ni a na svou matku, a ona tam pak musela jít podávat vysvětlení.

6. **Ad II.** syn poškozené, sám poškozený [redacted] zmínil, že jeho trvalým bydlištěm (i adresou, kterou si určil pro účely doručování) je dům v [redacted] kde bydlí i jeho matka [redacted]. Ta mu dne 6. 4. 2020 přeposlala e-maily, které jí posílal obžalovaný na e-mail [redacted] a v nichž mu vyhrožoval ublížením na zdraví, nebo pak i usmrcením. Od výhrůžek, že ho zablokuje s vozidlem a vytáhne ho a dál už pokračovat nebude, narovná mu držku, dostane takových ran do teplý držky, vymlátí mu zuby, se výhrůžky stupňovaly do podoby, že to do něho napere, tj. srazí ho autem a klidně si za to pak nechá prodloužit podmínku na 4 roky. Protože poškozený jezdí v dodávkovém vozidle a v obci se s poškozeným, který jezdí v osobním vozidle, i potkává, byla pro něho takováto informace o možném střetu vozidel znepokojivá. Obžalovaný při jejich setkáních na silnici ale poškozeného fakticky pak nijak neohrožoval.
7. **Ad II.** dcera poškozené, **Mgr.** [redacted] zmínila, jak v době ode dne 1. 4. 2020 do dne 6. 4. 2020 přišly poškozené z e-mailu [redacted] obžalovaného četné e-mailové zprávy na e-mail obce [redacted] a pak i Městskému úřadu Strakonice, v nichž **Mgr.** [redacted] vulgárně urážel a pak takovouto SMS zprávu zaslal i dne 23. 4. 2020 na mobilní telefon její matky.
8. **Z dalších listinných důkazů** bylo zjištěno: **ad I. 1-3. a-c)** z kopie spisu PČR, KŘP, Jčk, OOK, SKPV České Budějovice č. j. KRPC-9142/TČ-2017-020070 a rejstříku trestů, že [redacted] nar. [redacted] byl již počátkem r. 2017 šetřen pro podezření z pěstování a přechovávání marihuany a v domě, který obýval se svou matkou [redacted] byla provedena dne 24. 2. 2017 domovní prohlídka, při níž byl zajištěno vybavení pěstírny a rovněž i rostlinný materiál, který ho umožnil trestně stíhat a pak i odsoudit rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 5. 2. 2018 č. j. 5 T 99/2017-412, pravomocným tímž dnem, za přečin nedovoleného pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 283 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 238 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému podmíněnému trestu odnětí svobody na 18 měsíců se zkušební dobou na 36 měsíců a rovněž i k trestu propadnutí věci. Ohledně osoby [redacted] nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro jakoukoli její odpovědnost za nějaké protiprávní jednání v uvedené věci.

9. Z e-mailových zpráv, zprávy společnosti ČZ Prodej, a. s. s přílohami, záznamu policejního orgánu s fotodokumentací, úředních záznamů o podání vysvětlení [redacted] ze 4. 9. 2019 a kopie spisu PČR, KŘP, Jčk, ÚO Strakonice č. j. KRPC-77337/ČJ-2016-020771 bylo zjištěno, že to byl obžalovaný, kdo: **ad I. 1.** dne 25. 12. 2018 v době od 00.48 hodin do 01.28 hodin na adrese svého pobytu [redacted] okres Strakonice, napsal a odeslal ze své e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 4 zprávy na e-mailovou adresu Policie ČR, ÚO Strakonice, OOP Volyně a nejméně 1 zprávu odeslal na e-mailovou adresu obce [redacted] ve kterých obvinil poškozenou [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek; **ad I. 2.** dne 21. 3. 2019 v době od 21.51 hodin do 22.39 hodin na adrese svého pobytu [redacted] okres Strakonice, napsal a odeslal z e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 2 zprávy na e-mailovou adresu obce [redacted] ve kterých obvinil poškozenou [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek; **ad I. 3. a)** dne 25. 8. 2019 v 00.51 hodin na adrese svého pobytu [redacted] okres Strakonice, napsal a odeslal z e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 1 zprávu na e-mailovou adresu obce [redacted] ve které obvinil poškozenou [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek; **ad I. 3. b)** v době od 20.14 hodin dne 28. 8. 2019 do 20.50 hodin dne 29. 8. 2019 napsal a odeslal z e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 57 zpráv na emailovou adresu obce [redacted] přičemž nejméně 5 z těchto zpráv poslal též na e-mailovou adresu Policie ČR, ÚO Strakonice, OOP Volyně, ve kterých obvinil poškozenou [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek; **ad I. 3. c)** dne 4. 9. 2019 v době od 09.53 hodin do 10.14 hodin na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územního odboru Strakonice na adrese Plánkova 629, Strakonice jako osoba podávající vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odeslání nejméně 53 zpráv na e-mailovou adresu obce [redacted] ve kterých byla obviňována [redacted] z pěstování a distribuce drog vedené pod č. j. KRPC-17978/ČJ-2019-020771 s vědomím, že v případě pěstování konopí a distribuce drog se jedná o trestný čin, a s vědomím, že e-maily napsal a odeslal sám, vypověděl, že zprávy napsala a odeslala jeho matka [redacted] nebo [redacted] a obě tak obvinil z trestného činu.
10. **Ad II.** z úředního záznamu s fotodokumentací a fotodokumentace SMS zpráv, že obžalovaný od 02.15 hodin dne 1. 4. 2020 do 00.47 hodin dne 29. 4. 2020 (*zadržán byl pak dne 29. 4. 2020 v 10.55 hodin policejními orgány ve věci napadlé pak k Okresnímu soudu ve Strakonici pod sp. zn. 3 T 55/2020*), v denních i nočních hodinách, ze svého bydliště na adrese [redacted] okres Strakonice, prostřednictvím svého e-mailu účtu [redacted] zaslal celkem 221 e-mailových zpráv a z mobilního telefonu, nebo přes internetovou aplikaci „můj T-Mobile“ společnosti T-Mobile přes svou SIM kartu s účastnickým číslem +420 [redacted] zaslal celkem 70 SMS zpráv poškozené [redacted] na její telefonní číslo +420 [redacted] a na e-mail obce [redacted] převážně s urážlivým obsahem, avšak nejméně v e-mailových zprávách odeslaných v časech 1. 4. 2020 v 13.20 hod., v 13.25 hod., v 18.40 hod., 5. 4. 2020 v 20.55 hod., v 20.58 hod., 6. 4. 2020 v 6.39 hod., v 6.47 hod., v 7.03 hod. vyhrožoval usmrcením či ublížením na zdraví synovi poškozené, [redacted] a v SMS zprávách ze dne 28. 4. 2020 nutil poškozenou [redacted] pod pohrůžkou „zpřelámání hnátů“ a „urvání palice“, aby se dostavila na Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí, přičemž v 94 případech totožné e-mailové zprávy zaslal i Městskému úřadu Strakonice.

11. Z osobních charakteristik a opisu z evidence přestupků je zřejmé, že **obžalovaný** byl v r. 2018 pokutován za přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., a nyní jsou u MěÚ Strakonice evidovány 2 dosud neprojednané přestupky proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c), v jednom případě i písm. a) shora citovaného zákona. Z rejstříku trestů a rozhodnutí o předchozích odsouzeních je však zřejmé, že v rejstříku trestů má celkem 4 záznamy o odsouzení, avšak přihlížet lze pouze k posledním 2 z nich. Jde o trestní příkaz Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 1. 9. 2017 č. j. 18 T 86/2017-129, pravomocný dne 20. 9. 2017, kterým byl odsouzen za přečin nebezpečného pronásledování podle § 345 odst. 1 písm. c), d) trestního zákoníku, spáchaný v době od 1. 4. 2017 do 5. 8. 2017 vůči poškozené [REDAKCE] k peněžitému trestu ve výši 15 000 Kč, který zaplatil dne 31. 1. 2018. Posledním je pak rozsudek Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 8. 10. 2018 č. j. 5 T 78/2018-83, pravomocný týmž dnem, kterým byl odsouzen za přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný dne 16. 4. 2018 vůči poškozené [REDAKCE] k podmíněnému trestu odnětí svobody na 10 měsíců se zkušební dobou na 2 roky, tj. do 8. 10. 2020, a rovněž i k peněžitému trestu ve výši 5 000 Kč, který zaplatil dne 10. 12. 2018. Je tak zřejmé, že ve výroku uvedené trestné činnosti se obžalovaný dopustil ve zkušební době tohoto podmíněného odsouzení a v případě pravomocného odsouzení ve věci této mu tak hrozí přeměna tohoto 10-ti měsíčního trestu odnětí svobody na nepodmíněný, se zařazením do příslušného typu věznice.
12. Návrh na doplnění dokazování nebyl učiněn a ani provedení dalších důkazů se samo nenabízelo a bylo by i tak nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
13. Obžalovaný se k trestné činnosti **ad I. 1-3. a-c)** doznal jen částečně, s tím, že se sice předmětných jednání dopustil, tj. všechny tyto e-maily vždy psal pouze on sám a nikoli jeho matka [REDAKCE] nebo [REDAKCE] jak je pak z toho nepravdivě na Policii ČR obvinil, ale měl za to, že v těchto e-mailech píše o podezřeních, které má důvodně doložena informacemi i vlastním pozorováním. K trestné činnosti **ad II.** se pak plně doznal. Ohledně celé trestné činnosti zmínil, že k ní došlo v době, kdy byl vždy pod vlivem alkoholu, ale věděl, co dělá. Obžalovaný je také ze spáchání trestné činnosti v bodech **ad I. 1-3. a-c)**, **ad II.** výroku zcela jednoznačně usvědčován jak vysvětleními, která ve věci podali jak poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] tak i vysvětlením podaným Mgr. [REDAKCE] která rovněž o části trestné činnosti obžalovaného měla informace z údajů od poškozené [REDAKCE] resp. z jí zprostředkovaných listinných důkazů v podobě inkriminovaných textů obžalovaného, které pak takto zprostředkoval i poškozenému [REDAKCE] Tyto údaje poškozených i další osoby podávající ve věci rovněž vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. ř., jsou důkazy věrohodné nejen díky tomu, jak spolu korespondují navzájem, ale plně se prolínají i s listinnými důkazy, které prokazují, jakým způsobem obžalovaný a koho kontaktoval, jakou formou a v jakém čase tak činil a jaký byl obsah těchto jeho sdělení, včetně uvedení i důvodu jejich zasílání a cíle, který jimi chce dosáhnout; a to natolik, že tvoří pevně uzavřený okruh nepřipouštějící jiný výklad, než tak, jak jsou tyto skutky popsány ve výroku. Z údajů všech osob, které ve věci podávaly vysvětlení, také nebyl zjištěn ve vztahu k obžalovanému žádný možný mstivý motiv, naopak se snažily vypovídat zcela objektivně a nepouštěly se do žádných spekulací.
14. Z výše uvedených důvodů tak jde o důkazy věrohodné a lze z nich takto i vycházet, přičemž vyvracejí i obhajobu obžalovaného v případě trestné činnosti **ad I. 1-3. a-c)**, kde

jak sám zmínil, inicioval původní aktivitu policejních orgánů v r. 2017 při prověřování jeho oznámení, že v domě, kde bydlí [REDAKCE] a jeho matka [REDAKCE] je pěstováno konopí a rovněž zmínil, že tehdy rostliny konopí, o nichž věděl, že slouží k výrobě marihuany, tj. „trávy“, tam na zahrádce u domu i viděl a věděl rovněž o provedené domovní prohlídce i o tom, že [REDAKCE] tedy pouze on sám, byl v této souvislosti trestně stíhán a poté i pravomocně odsouzen. Ohledně [REDAKCE] starostky [REDAKCE] tak obžalovaný neměl a ani nemohl mít v této souvislosti žádné relevantní informace, svědčící o tom, že by tyto omamné a psychotropní látky pěstovala či distribuovala. A jak sám nakonec i uvedl, všechny své poznatky o tom, co se v obci povídalo, a sám viděl u domu poškozené, nebo v jeho sklepních prostorách, situuje do doby, která se váže k výše uvedené aktivitě [REDAKCE] z r. 2017. Až do r. 2019 pak situuje své vlastní pozorování ohledně častého nočního svícení ve sklepních prostorách předmětného domu, ale nejde se přesvědčit osobně o důvodu této aktivity, a to ani dotazem u poškozené, ale zcela bezdůvodně a nelogicky usoudí, že je-li vedena jako vlastnice objektu v katastru nemovitostí a svítí-li se v něm jako tehdy, je zde nepochybně vyvíjena i stejná aktivita v r. 2017, a ani se nezajímá, zda poškozená v objektu bydlí sama, nebo s jinou osobou a pouze usoudí, že tam její syn [REDAKCE] nebydlí, ač z jeho vyjádření a spisového materiálu je opak pravdou.

15. Přesto, že tak obžalovaný neměl v rozhodné době ani jedinou věrohodnou indicii svědčící pro jeho přesvědčení a následná tvrzení, že poškozená [REDAKCE] tímto objektu či jinde pěstuje omamné a psychotropní látky, nebo tyto distribuuje, obvinil ji z této aktivity: **ad I. 1.** dne 25. 12. 2018, tj. cca 5 týdnů poté, co jeho předchozí odsuzující rozhodnutí za obdobnou aktivitu vůči této poškozené nabylo právní moci, e-mailem zaslaným 4x policejnímu orgánu a navíc pak 1x e-mailem zaslaným přímo [REDAKCE] kde je poškozená starostkou, **ad II.** takovýto e-mail zašle 2x dne 21. 3. 2019 opět [REDAKCE] **ad 3. a)** takovýto e-mail zašle ještě 1x dne 25. 8. 2019 rovněž [REDAKCE] a **ad 3. b)** takovýto e-mail zašle pak ještě pak 57x v době od 28. 8. 2019 do 29. 8. 2019 opět [REDAKCE] Když jde pak **ad 3. c)** obžalovaný podávat dne 4. 4. 2019 vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odeslání nejméně 53 zpráv na e-mailovou adresu obce [REDAKCE] ve kterých naprosto lživě obviňoval [REDAKCE] starostku této obce, z pěstování a distribuce drog, přičemž jak již bylo výše rozvedeno, měl sám vědomí o tom, že pěstování konopí a distribuce drog je trestným činem, tak s vědomím, že předmětné e-maily napsal a odeslal sám, lživě vypovídal, že tyto zprávy napsala a odeslala jeho matka [REDAKCE] nebo [REDAKCE] a obě tak úmyslně lživě obvinil z trestného činu.
16. Tím, že jiného lživě obvinil z trestného činu **ad I. 1., ad I. 2., ad I. 3. a-c)**, naplnil tak po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty **ad I. 1.** přečinu krivého obvinění podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku, **ad I. 2.** přečinu krivého obvinění podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku a **ad I. 3. a-c)** pokračujícího přečinu krivého obvinění podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku, neboť mezi těmito útoky je ve smyslu § 116 trestního zákoníku již blízká časová souvislost. S ohledem na důkazy ve věci, předchozí odsouzení i charakter trestné činnosti je zřejmé, že obžalovaný zde jednal vždy ve formě úmyslu přímého.
17. **Ad II.** pak doznání obžalovaného plně koresponduje se všemi důkazy, které rovněž prokazují, jakým způsobem obžalovaný a koho kontaktoval, jakou formou a v jakém čase tak činil a jaký byl obsah těchto jeho sdělení, včetně uvedení i důvodu jejich zaslání a cíle, který jimi chce dosáhnout; a to natolik, že tvoří pevně uzavřený okruh nepřipouštějící jiný výklad, než tak, jak jsou tyto skutky popsány ve výroku. Z údajů všech osob, které ve věci podávaly vysvětlení, také zde nebyl zjištěn ve vztahu k obžalovanému žádný možný mstivý motiv, naopak se snažily vypovídat zcela objektivně a nepouštěly se do žádných spekulací.

Z výše uvedených důvodů tak jde o důkazy věrohodné a lze z nich takto i vycházet a mít tak jimi za prokázané, že to byl obžalovaný, kdo prostřednictvím svého e-mailu účtu [redacted] zaslal celkem 221 e-mailových zpráv a z mobilního telefonu, nebo přes internetovou aplikaci „můj T-Mobile“ společnosti T-Mobile přes svou SIM kartu s účastnickým číslem [redacted] zaslal celkem 70 SMS zpráv poškozené [redacted] na její telefonní číslo [redacted] a na e-mail obce [redacted]. [redacted] převážně s urážlivým obsahem, avšak nejméně v e-mailových zprávách odeslaných v časech 1. 4. 2020 v 13.20 hod., v 13.25 hod., v 18.40 hod, 5. 4. 2020 v 20.55 hod., v 20.58 hod., 6. 4. 2020 v 6.39 hod., v 6.47 hod., v 7.03 hod. vyhrožoval usmrcením či ublížením na zdraví synovi poškozené, [redacted] a v SMS zprávách ze dne 28. 4. 2020 nutil jiného pod pohrůžkou násilí, kterou nepochybně pohrůžka „zpřelámáním hnátů“ a „urváním palice“ je, aby něco konal, tj. aby se poškozená dostavila na Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí, přičemž v 94 případech totožné e-mailové zprávy zaslal i Městskému úřadu Strakonice. Tato sdělení byla již rozhodně způsobilá v poškozené [redacted] zejména pro svou neodbytnost a vzrůstající intenzitu výhrůžek, co se závažnosti týká, vzbudit důvodnou obavu o její život zdraví a také tyto obavy v ní i fakticky vzbudila, a to rovněž o život a zdraví jejího syna [redacted]. Tímto vyhrožováním jinému, a to i prostřednictvím vzkazů adresovaných zprostředkovaně přes jinou osobu, tak obžalovaný jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu a jeho osobám blízkým a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví. Naplnil tak po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty **ad II. přečinu vydírání** podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku. S ohledem na důkazy ve věci, předchozí odsouzení i charakter trestné činnosti je zřejmé, že obžalovaný i zde jednal vždy ve formě úmyslu přímého.

18. Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 trestního zákoníku a zvážil, že obžalovaný porušil zájem státu **ad I. 1-3. a-c)** na ochraně každé osoby před lživými útoky na její práva, svobodu a čest, pokud jde o obvinění z trestného činu, **ad II.** na ochraně svobodného rozhodování člověka a rovněž i na ochraně před nebezpečnými útoky zasahujícími nepřipustně do života osob.
19. Poškozená [redacted] je starostkou obce, tedy veřejně činnou osobou, která je v běžných případech povinna snést i vyšší míru přípustné kritiky. Zde však o žádnou kritiku či pouhé podezření obžalovaného nešlo a navíc nemělo ani žádnou souvislost s její činností jakožto starostky obce. Obžalovaný zde touto formou ventiloval již přímo vlastní kategorický závěr, že této závažné trestné činnosti se poškozená již skutečně dopouští a chtěl, aby to vešlo ve všeobecnou známost jak v zastupitelstvu obce, kde je starostkou, tak aby se stejnou razancí, jako dříve na jeho oznámení zasahovaly policejní orgány vůči jejímu synovi, tak aby v tomto směru konaly i nyní vůči poškozené. Jak je zřejmé, z jeho následných úvah, ve všech případech jeho předmětných útoků na ní či na osobu jí blízkou, byla motivací obžalovaného msta za to, že byl příslušnými pracovníky prověřován jeho chov psů a on kladl tuto kontrolu poškozené za vinu, stejně jako to, že nebyl ihned a k jeho plné spokojenosti poškozenou řešen dostatek vody pro jejich dům.
20. Obžalovanému, při absenci plného doznání, pak nepolehčuje již žádná skutečnost, ale naopak mu přitěžuje, že se ve výroku uvedené trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení a začal s ní již cca 5 týdnů po právní moci tohoto odsouzení. Bylo přihlédnuto i ke způsobu provedení činů a okolnostem, za kterých k nim došlo, zohledněna byla i četnost, s jakou během 2 let obžalovaný poškozenou [redacted] obtěžoval, opakovaně lživě osočoval či pronásledoval a nakonec i nesmyslně nutil k aktivitě proti její

svobodné vůli, a nakonec přes její osobu takto pronásledoval i jejího syna a svá selhání v tomto směru ještě sváděl i na jiné osoby, m. j. i svou nejbližší rodinnou příslušnici - matku, o níž vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu i trvale pečuje. Bylo přihlédnuto i k tomu, že k následku v podobě materiální škody zde nedošlo. Na obžalovaného rozhodně již nelze výchovně působit alternativním trestem a ten je mu, s ohledem na rozsah jeho trestné činnosti i spáchání více trestných činů, nutné ukládat podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku jakožto trest úhrnný. Obžalovanému tak byl v sazbě za nejprísněji trestný čin, tj. podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, která je pro trest odnětí svobody od 6-ti měsíců až do 4 let, uložen **úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody na 8 měsíců**, pro jehož výkon byl zařazen **do věznice s ostrahou**.

21. S požadavkem na náhradu škody se řádně a včas připojila pouze poškozená [REDAKCE] a požadovala částku 100 000 Kč za nemajetkovou újmu. Tuto nemajetkovou újmu však řádně nespecifikovala a ani odpovídajícím způsobem nedoložila její důvodnost, neboť v těchto případech je k tomuto vyžadován přímo již znalecký posudek. Proto byla poškozená s požadavkem na náhradu škody (nemajetkové újmy) zcela odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229/1 tr. ř.). Obdobně takto i ve věci sp. zn. 5 T 78/2018.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení; a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Strakonice 18. 6. 2020

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1.10.2020 v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy Ondřeje Vítů a soudců Vladimíry Hájkové a Jiřího Šťastného v trestní věci obžalovaného [REDACTED], narozeného [REDACTED] ve [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] pro tři přechyby křivého obvinění podle § 345 odst. 1 tr. zákoníku, přechyby vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přechyby nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku, o jeho odvolání a o odvolání poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] bytem [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonici ze dne 18.6.2020, č.j. 3 T 38/2020-423,

takto:

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu se k odvolání poškozené [REDACTED] napadený rozsudek částečně zrušuje, a to ve výroku, jímž byla odkázána se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] částku 30 000 Kč, když se zbytkem uplatněného a soudem nepřiznaného nároku se tato poškozená odkazuje podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

II.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [REDACTED] zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným v záhlaví uvedenými přechyby a odsouzen za ně k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců se zařazením do

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

věznice s ostrahou. Poškozená [redacted] byla s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Podle skutkových zjištění prvostupňového soudu se obžalovaný přčinů dopustil tím, že

I.

- 1) dne 25. 12. 2018 v době od 00.48 hodin do 01.28 hodin na adrese svého pobytu [redacted] okres Strakonice, napsal a odeslal ze své e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 4 zprávy na e-mailovou adresu Policie ČR, ÚO Strakonice, OOP Volyně a nejméně 1 zprávu odeslal na e-mailovou adresu obce [redacted] ve kterých úmyslně živě obvinil [redacted] nar. [redacted] starostku obce [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek,
- 2) dne 21. 3. 2019 v době od 21.51 hodin do 22.39 hodin na adrese svého pobytu [redacted] okres Strakonice, napsal a odeslal z e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 2 zprávy na e-mailovou adresu obce [redacted] ve kterých živě obvinil [redacted] nar. [redacted] starostku obce [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek,
- 3) a) dne 25. 8. 2019 v 00.51 hodin na adrese svého pobytu [redacted] okres Strakonice, napsal a odeslal z e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 1 zprávu na e-mailovou adresu obce [redacted] ve které živě obvinil [redacted] nar. [redacted] starostku obce [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek,
b) v době od 20.14 hodin dne 28. 8. 2019 do 20.50 hodin dne 29. 8. 2019 napsal a odeslal z e-mailové adresy [redacted] vedené na jméno [redacted] nejméně 57 zpráv na emailovou adresu obce [redacted] přičemž nejméně 5 z těchto zpráv poslal též na e-mailovou adresu Policie ČR, ÚO Strakonice, OOP Volyně, ve kterých živě obvinil [redacted] nar. [redacted] starostku obce [redacted] z pěstování a distribuce omamných a psychotropních látek,
c) dne 4. 9. 2019 v době od 09.53 hodin do 10.14 hodin na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územního odboru Strakonice na adrese Plánkova 629, Strakonice jako osoba podávající vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odeslání nejméně 53 zpráv na e-mailovou adresu obce [redacted] ve kterých byla živě obviňována [redacted] nar. [redacted] starostka obce [redacted] z pěstování a distribuce drog vedené pod č. j. KRPC-17978/CJ-2019-020771 s vědomím, že v případě pěstování konopí a distribuce drog se jedná o trestný čin, a s vědomím, že e-maily napsal a odeslal sám, živě vypověděl, že zprávy napsala a odeslala jeho matka [redacted] nar. [redacted] nebo [redacted] nar. [redacted] a obě tak úmyslně živě obvinil z trestného činu,

II.

od 02.15 hodin dne 1. 4. 2020 do 00.47 hodin dne 29. 4. 2020, v denních i nočních hodinách, ze svého bydliště na adrese [redacted] okres Strakonice, prostřednictvím svého e-mailu účtu [redacted] zaslal celkem 221 e-mailových zpráv a z mobilního telefonu, nebo přes internetovou aplikaci „můj T-Mobile“ společnosti T-Mobile přes svou SIM kartu s účastnickým číslem [redacted] zaslal celkem 70 SMS zpráv poškozené [redacted] nar. [redacted] na její telefonní číslo [redacted] a na e-mail obce [redacted] převážně s urážlivým obsahem, avšak nejméně v e-mailových zprávách odeslaných v časech 1. 4. 2020 v 13.20 hod., v 13.25 hod., v 18.40 hod., 5. 4. 2020 v 20.55 hod., v 20.58 hod., 6. 4. 2020 v 6.39 hod., v 6.47 hod., v 7.03 hod. vyhrožoval usmrcením či ublížením na zdraví synovi poškozené, [redacted] nar. [redacted] a v SMS zprávách ze dne 28. 4. 2020 nutil poškozenou [redacted] pod pohrůžkou „přelámání hnátů“ a „urování palice“, aby se dostavila na Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí, přičemž v 94 případech totožné e-mailové zprávy zaslal i Městskému úřadu Strakonice, čímž v poškozené [redacted] zejména pro svou neodbytnost a vzrůstající intenzitu výhrůžek, co se závažnosti týká, vzbudil důvodnou obavu o její život a zdraví a o život a zdraví jejího syna [redacted]

3. Proti tomuto rozsudku podali řádně a včas **odvolání** jednak obžalovaný, a jednak poškozená.

4. **Obžalovaný** rozsudek napadl v celém rozsahu. Okresnímu soudu vytkl neúplnost dokazování, nesprávné zjištění skutkového stavu věci a v návaznosti na to nesprávné právní posouzení a pochybení dovodil i při úvahách o uložení trestu.

5. Poukázal na to, že prvostupňový soud se soustředil na to, zda a které emaily odvolatel poslal, pomínil však jeho sdělení o vnitřním přesvědčení, že v domě poškozené [redacted] se nachází pěstírna konopí. Odmítl, že by pro toto své přesvědčení neměl žádnou indicii, naopak těmito indiciemi byla skutečnost, že v minulosti v objektu poškozené pěstoval konopí její syn [redacted] krátce po jeho odsouzení odvolatel registroval, že ve sklepech objektu se svítí a k objektu přijíždějí i v nočních hodinách různá vozidla, stejně jako tomu bylo předtím, než pěstírna konopí byla [redacted] zabavena. Protože poškozená v rozhodném období v domě bydlela sama, byl odvolatel přesvědčen, že pěstírnu konopí provozuje právě ona, v čemž jej navíc utvrzovala i jeho matka sdělením, že o pěstírně se jí zmiňovala [redacted] K prokázání této skutečnosti odvolatel navrhl vyslechnout svou matku [redacted]

6. Zdůraznil, že za křivé obvinění nemůže být pokládáno jakékoliv třeba i iracionální jednání, které se nepotkává s objektivní pravdou, křivého obvinění se může dopustit pouze pachatel, který úmyslně, tj. s vědomím, že někoho živě obviňuje, uvádí takovou nepravdu. Křivé obvinění však nemůže spáchat jedinec, který je subjektivně přesvědčen o pravdivosti svého obvinění, přičemž takové jeho přesvědčení je třeba hodnotit i z hlediska jeho zkušeností, intelektu apod. Navíc i

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

nevěrohodná indicie může vést k přesvědčení o pravdě, které je pak třeba vyhodnocovat k okamžiku tehdy dostupných informací, a nikoliv následně při znalosti objektivní reality. Pro učinění závěru o subjektivním přesvědčení odvolatele je přitom třeba brát v potaz jeho osobnostní nastavení a z toho eventuálně pramenící iracionální chování, impulsivnost apod., k čemuž měl okresní soud nechat zpracovat psychologický znalecký posudek.

7. Odvolatel dále zdůraznil, že křivé obvinění musí směřovat k třetí osobě a nikoliv k osobě, jež má být křivě obviňována. Pokud tedy odvolatel zasílal určité e-maily na adresu obce, bylo zapotřebí zkoumat, kdo měl k takové e-mailové adrese přístup, přičemž je zřejmé, že to mohla být právě a jen poškozená, neboť obec nemá žádného zaměstnance, jež by obecní e-maily vyřizoval. To nakonec vyplývá i z výpovědi poškozené samotné, že inkriminované e-maily otevírala a četla jen ona. Obdobné platí, i pokud jde o e-maily adresované policii, neboť některé byly směřovány na neexistující adresu a policii tak vůbec doručeny nebyly. Okresní soud přitom neučinil žádná zjištění, které e-maily, v jaký den a hodinu měly naplňovat skutkovou podstatu křivého obvinění. Soud prvního stupně se totiž spokojil s odvolatelovým obecným prohlášením, že e-maily poslal, což však prvostupňový soud nezbavovalo povinnosti přezkoumat všechny okolnosti případu. To platí tím spíše, pokud odvolatel nebyl konfrontován s jednotlivými písemnostmi, které měl posílat, ale byl povšechně dotazován vždy jen na jejich celek. Odvolatel tak přesně nevěděl, jakých e-mailů se dotaz týká a k čemu se vlastně přiznává.
8. Podobnou námitku odvolatel vznesl i k údajnému křivému obvinění své matky a [REDAKCE] které měl při podání vysvětlení označit za pisatelky emailových zpráv. Z podání vysvětlení na policii totiž není zřejmé, která a kolik z oněch 53 zpráv měla obsahovat nějaký křivě obviňující text a odvolatelovo vyjádření, že emaily psala jeho matka či [REDAKCE] nemůže tak automaticky znamenat a neznamenat, že je úmyslně obvinil z nějakého trestného činu. Navíc dle odvolatele není možno někoho křivě obvinít z křivého obvinění.
9. K přečinům vydírání a nebezpečného pronásledování odvolatel rozporoval, že by byl autorem všech e-mailů a SMSek uvedených v bodě II. napadeného rozsudku. Okresnímu soudu vytkl, že nekriticky přecenil jeho doznání, které však není tak kategorické, neboť obžalovaný pouze vyslovil dojem, že ony zprávy psal. Jeho nejistota z autorství zpráv však pramení z toho, že v podstatě celý duben u něho v objektu slavili narození bratrovy dcery a je pravděpodobné, že některé ze zpráv psal z odvolatelovy e-mailové adresy účastník oslavy [REDAKCE] jehož přitom viděl odvolatelův bratr [REDAKCE]. Stejně tak tomu bylo u zpráv z počátku května 2020, za které se [REDAKCE] poškozené [REDAKCE] omluvil. Odvolatel k této otázce navrhl vyslechnout [REDAKCE] a svého bratra [REDAKCE].
10. I kdyby však autorství těchto zpráv bylo možno připisovat odvolateli, nelze dovozovat, že tyto zprávy by naplňovaly znaky přečinů vydírání či nebezpečného pronásledování. Z e-mailových zpráv není patrné žádné nucení [REDAKCE] či [REDAKCE] aby něco konali. SMSky pak s ohledem na jejich jednorázovost ohledně nucení k určitému konání a absurdnost jejich obsahu nenaplňují znaky vydírání a těmito zprávami nemohla být vzbuzena obava o zdraví [REDAKCE] ani jejího syna. Jednorázovost výhrůžných e-mailů pak vylučuje *dlouhodobost*, jež je nezbytným znakem skutkové podstaty nebezpečného pronásledování a znak *dlouhodobosti* nelze spatřovat ani u ostatních (nevýhrůžných) zpráv, které dle skutkových závěrů prvostupňového soudu trvaly necelý měsíc.
11. Výhrady odvolatel vznesl, i pokud jde o uložený trest. Ten označil za nepřiměřeně přísný a dostatečně nezohledňující jeho osobní a rodinné poměry. Okresní soud zvolil trest typově nejprísnejší, který však lze ukládat pouze tehdy, pokud je jiný trest nevhodný nebo neúčelný. To však v odvolatelově případě dáno není. Obžalovaný vyzdvihl, že pečuje o svou zdravotně handicapovanou matku, která je omezena v šesti základních životních okruzích a není schopna se sama o sebe postarat. K tomuto doložil posudek o jejím zdravotním stavu, rozhodnutí úřadu práce a lékařskou zprávu MUDr. Maruny. Uzavřel, že za těchto okolností je na místě uložit mu

ještě některý z alternativních trestů kombinovaných eventuálně s ambulantním protialkoholním ochranným léčením, neboť obžalovaný zprávy – pokud je vůbec autorem všech – psal pod vlivem alkoholu. Totéž platí i o e-mailech, které byly doručeny pracovním probační a mediační služby, které zčásti posílal odvolatel, ale z většiny jeho matka, když se oba nacházeli pod vlivem alkoholu.

12. Navrhl, aby odvolací soud po zopakování dokazování (výpovědi obžalovaného, rozsudkem ohledně [REDAKCE] a inkriminovanými e-maily) a po doplnění dokazování výsledkem [REDAKCE] a listinami předloženými v odvolacím řízení, zrušil napadený rozsudek a zprostil jej obžaloby. Pro případ, že by se s tímto primárním návrhem druhostupňový soud neztotožnil, navrhl, aby mu uložil některý z alternativních trestů.
13. **Poškozená** prvostupňový rozsudek napadla ve výroku, jímž byla se svým nárokem odkázána na občanskoprávní řízení. Zdůraznila, že nárok na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas uplatnila. V hlavním líčení též dostatečně odůvodnila a vyslovila nesouhlas s postupem prvostupňového soudu, který její nárok s nepřesvědčivým a nedostatečným vysvětlením odmítl. Odvolatelka nesouhlasila s tím, že by k prokázání jejího nároku byl zapotřebí znalecký posudek, neumí si ani představit, o jaký znalecký posudek by mělo jít. Setrvala na svém požadavku a navrhla (viz protokol o veřejném zasedání), aby jí byl přiznán nárok na náhradu nemajetkové újmy v částce 100 000 Kč.
14. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, *nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.* Podle § 254 odst. 2 tr. řádu *mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.* Podle § 254 odst. 3 tr. řádu *jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výroky podáno odvolání.*
15. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení **přezkoumal** krajský soud k odvolání obžalovaného i poškozené napadený rozsudek v celém rozsahu, stejně jako řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:
16. **Řízení** předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v němž obžalovanému poskytl dostatečný prostor k uplatnění obhajoby a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva.
17. Soud prvního stupně procesně řádným způsobem provedl též veškeré **důkazy** potřebné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností v rozsahu nutném pro své rozhodnutí. Pokud krajský soud doplňoval dokazování, stalo se tak pouze listinami, které obžalovaný dodal v průběhu odvolacího řízení, ať již prostřednictvím obhájce anebo sám, jakož i listinami, které byly odvolacímu soudu dodány ze strany probační a mediační služby a dále poškozenou.
18. Z písemností dodaných probační a mediační službou (č.l. 467-479), předložených poškozenou (viz č.l. 491-495) i zaslanych obžalovaným z jeho e-mailové adresy (č.l. 480+482+484+486-490+příloha spisu) vyplynulo, že obžalovaný neustrnul ve své „literární“ činnosti ani po vyhlášení prvostupňového rozsudku a i nadále zásobuje nejrůznější adresáty rozličnými vulgaritami obsaženými v tu více v tu méně obsahově konzistentním a srozumitelném textu, který se i nadále nese v duchu osočování jednak poškozené, ale jednak i pracovník probační a mediační služby z nejrůznějších příkoří.

19. Z rozhodnutí úřadu práce (č.l. 497 a násl.) zjistil krajský soud, že odvolatelově matce [redacted] byl od 1.10.2020 natrvalo přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením z důvodu podstatného omezení její pohyblivosti a orientace.
20. Ze zprávy Adiktologické poradny Prevent (č.l. 501) se podává, že obžalovaný tam dne 17.9.2020 zahájil ambulantní léčbu, v rámci níž dochází na pravidelné konzultace a abstinguje. Zpráva je datována 24.9.2020.
21. Naproti tomu odvolací soud nedal průchod doplnění dokazování, pokud se obžalovaný domáhal vyslechnutí své matky, bratra [redacted] a účastníka oslavy narození odvolatelovy neteře [redacted]. Krajský soud má tyto důkazy za nadbytečné, neboť dosavadním dokazováním byly zjištěny dostatečné informace umožňující jejich důsledným vyhodnocením zjistit úplně a správně skutkový stav věci. Takto není důvodu pochybovat o doznáních obžalovaného, popř. se tato doznání snažit „slovičkařením“ rozdrobit s argumentací, že snad není jasné, ke které konkrétní zprávě se obžalovaný doznával a ke které nikoliv. Obžalovaný se ve svých doznáních vyjadřoval ke konkrétním v usnesení o zahájení trestního stíhání uvedeným zprávám, které byly individualizované jednak jejich adresátem (obec, policie či poškozená [redacted], tématem (osočování či vyhrožování poškozené [redacted] a časem, v nichž zprávy byly odesílány. Konstrukce o nejasnosti doznání obžalovaného je tak více než pochybná, nehledě na to, že pokud by se snad obžalovaný měl cítit být dezorientován dotazy na autorství předmětných zpráv, pak by bylo zcela logické, aby označil zprávy, u nichž se pisatelem být necítí. Nic takového se však nestalo.
22. Nadbytečnost výsledku odvolatelova bratra [redacted] a [redacted] pak platí tím spíš, pokud se [redacted] hlásí k autorství, resp. odesílatelství jen zpráv zpočátku týdne v květnu roku 2020, což však nejsou zprávy, které jsou obžalovanému kladeny k tíži. Nehledě na to, že deklarace [redacted] a odvolatelova bratra (viz č.l. 405) je rozporná – zprvu se k odesílatelství hlásí oba, aby záhy za odesílatele byl označován pouze [redacted] zatímco odvolatelův bratr [redacted] se pasuje do role svědka. Obžalovaný sám pak za autory květnových zpráv označuje bratra i [redacted]. Při (ne)kvalitách a nesourodosti nabízených svědeckých výpovědí tak lze důvodně uzavřít, že eventuální výslech navrhovaných svědků by sotva mohl přinést nějaké spolehlivé informace k objasnění projednávaného skutku. To pak platí o to víc, pokud obžalovaný ve svém odvolání zmiňuje, že k odesílání zpráv, ať již [redacted] nebo [redacted] i jeho bratrem mělo docházet v rámci jakýchkoli bujarých oslav narození odvolatelovy neteře, což evokuje takové prostředí, v rámci něhož je takřka vyloučeno, aby si ten či onen účastník takto náročných oslav svedl upamatovat, zda a jakou konkrétní zprávu kdy a komu posílal.
23. Tento handicap pak dopadá i na odvolatelovu matku, o níž obžalovaný sám referoval o tom, že její vztah k alkoholu je velmi vstřícný a že snad i ona měla být pisatelkou některých ze zpráv. Z tohoto hlediska je výslech odvolatelovy matky nadbytečný i k otázce údajného jejího sdělení o tom, co jí o existenci pěstírny v objektu poškozené měla sdělovat [redacted]. Kromě toho nelze přehlížet, že výslech odvolatelovy matky se orgány činné v dosavadním trestním řízení snažily provést, ta však využila své právo nevypovídat. Krajský soud ji toto právo rozhodně nechce upírat, ovšem v situaci, kdy nyní je tvrzeno, že vypovídat již bude, vyvolává to úvahy o účelovosti výpovědi, neboť nelze nalézt žádný (natož pak rozumný) důvod, proč by informace, jež by měly svědčit ku prospěchu jejího syna, nehodlala sdělovat justičním orgánům již v co nejrannějších údobích trestního procesu.
24. Vedle toho pak nelze nezmínit, že očekávatelný informativní přínos svědeckého výsledku odvolatelovy matky je minimalizován i tím, že některé e-maily podepsané jejím jménem jsou formulovány v mužském rodu (viz č.l. 484), což její autorství více než zpochybňuje a posiluje tak závěr, že jejím případným svědectvím by sotva bylo možno přiznat věrohodnost.
25. Nadbytečným odvolací soud shledal i psychologický znalecký posudek. Drtivá většina protiprávních aktivit totiž pramení z vnitřní nekázně a neochoty podřídit se obecně platným

normám než z nějakých medicínských či psychologických handicapů. Obžalovaný sám ostatně udával, že věděl, co dělá, vysvětloval, že zprávy píše v opilosti a že ví, že alkohol na něho takto působí. Obžalovaný je dospělý, středoškolsky vzdělaný jedinec s dostatečnými (přínejmenším z věku pramenícími) zkušenostmi, od něhož lze spravedlivě požadovat, aby jako kterýkoliv jiný standardní člen populace svedl rozlišovat mezi realitou a vnitřním světem ovládaným nejrůznějšími tužbami. Není proto důvodu pochybovat o jeho schopnosti kriticky vyhodnocovat indicie z vnějšího světa a není proto zapotřebí zadávat k těmto otázkám znalecký posudek.

26. Doplnění dokazování odvolacím soudem nemělo žádný dopad na **hodnotící úvahy** soudu prvního stupně, naopak potvrdilo jejich správnost. Okresní soud provedené důkazy náležitě vyhodnotil, jeho úvahy jsou dostatečně podrobné, logické, navzájem provázané. Odvolací soud se s nimi plně ztotožňuje a postačuje tak na příslušnou pasáž napadeného rozsudku odkázat. Nad její rámec lze s poukazem na odvolací námitky obžalovaného dodat snad jen následující.
27. Okresní soud právem vyšel z doznání obžalovaného, který se hlásil k autorství inkriminovaných zpráv. Toto doznání obžalovaného pak není nikterak nabouráno jeho námitkou, že pisatelem některých zpráv snad mohl být [REDAKCE] bratr [REDAKCE] či odvolatelova matka. Kromě argumentace rozvedené výše v pasáži týkající se nadbytečnosti výsledku těchto svědků, je třeba upozornit na nelogičnost počínání kterékoliv ze tří zmiňovaných osob, jež by měly k odesílání zpráv využít právě e-mailovou schránku obžalovaného a nikoliv své vlastní e-mailové schránky. Není totiž jasné, proč by kdokoli z nich – pokud by byl puzen touhou rozesílat závadové písemnosti – nepoužil k jejich odeslání vlastní adresu, do níž se lze snadno přihlásit i z jiného počítače. Nehledě na to, že lze úspěšně pochybovat o tom, že kterýkoliv z nich by byl natolik zdatným epigonem, aby zvládl umně napodobit „noblesu“ odvolatelova literárního projevu tak, aby všechny závadové zprávy vykazovaly nepřehlédnutelnou podobnost jak v obsahu, tak ve využití jazykového aparátu. Vedle absence motivu psát pod identitou někoho jiného, při jednoduchosti, s jakou lze i v cizím objektu zajistit, že pisatel bude své písemnosti adresovat ze své e-mailové schránky, tak pro závěr, že odvolatel je autorem všech odesílaných zpráv, svědčí i jejich obsah a forma.
28. Okresní soud rovněž správně dovodil, že obžalovaný vědomě o druhých šířil nepravdu a křivě je obviňoval z protiprávního jednání. Obžalovaný totiž bez přijatelných důvodů povýšil své vlastní přesvědčení nad realitu a zaujal nepřijatelnou zkratku – „v minulosti tam drogy byly, budou tam tedy zase“ – kterou nepodloženě personifikoval, tj. vztáhl na poškozenou [REDAKCE] o níž prezentoval kategorický závěr o jejím drogovém producentství a dealerství. Konstrukci obžalovaného o jeho bohatém vnitřním světě, v němž měl být o dealerství poškozené [REDAKCE] přesvědčen, okresní soud právem nevěřil. Jde totiž o umělou konstrukci zbudovanou na de facto výmluvách, jejichž seskládáním má být vyvolán dojem o představitelnosti závěrů o jejím dealerství. Obžalovaný tak vrší důvody, pro něž se mohl něco domnívat, ale opomíjí, že takové důvody je vždy nutno podrobit racionální a logické kritice, kterou lze spravedlivě požadovat po průměrném jedinci. Opačný názor by znamenal, že kdokoli by si kdykoliv mohl vybájit sebevětší „fantasmagorii“ poskládáním různorodých indicií metodou „přání je otcem myšlenky“ a tím pak ospravedlňovat šíření lží s tvrzením, že vybájenému příběhu věřil. Obžalovaný se musel zamyslet nad tím, proč by sedmdesátiletá a bezúhonná žena měla vyrábět či dokonce distribuovat drogy, což je úvaha, která není nikterak sofistikovaná či náročná, a je přitom dostatečně úderná k tomu, aby svedla zasít alespoň pochybnosti o indicích, které údajně měly v obžalovaném vyvolávat vnitřní přesvědčení o drogovém dealerství [REDAKCE]. Obžalovaný přesto šířil kategorické tvrzení o protiprávním jednání [REDAKCE] ačkoliv věděl, že to, co tvrdí, není pravda.
29. Stejně tak obžalovaný věděl, že lze, tvrdil-li, že autorem obviňujících zpráv byla jeho matka či [REDAKCE]. I v této otázce se obžalovaný při policejním slyšení vyjadřoval ke konkrétním zprávám, a pokud za jejich autory označil jiné osoby, ačkoliv pisatelem byl sám, nemohl nevědět, že uvádí nepravdu. Vzhledem k tomu, že inkriminované zprávy se týkaly křivého obvinění jiné osoby (poškozené [REDAKCE]), pak tvrzením, že takových křivě obviňujících zpráv je autorem

někdo jiný, obviňoval tuto jinou osobu z něčeho, čeho se dopouštěl sám. Jestliže to, čeho se dopouštěl on sám, bylo křivé obvinění, pak svou matku a [REDAKCE] křivě obviňoval z toho, že křivých obvinění [REDAKCE] se dopouštějí ony. Tak to ostatně vnímala i poškozená [REDAKCE] jak zřetelně vyplývá z její výpovědi na č.l. 65.

30. Okresní soud tak provedením úplného dokazování a náležitým vyhodnocením provedených důkazů zjistil úplně a správně skutkový stav věci. Ten rovněž náležitě **právně kvalifikoval**. Nad rámec úvah prvostupňového soudu lze dodat pouze následující:
31. Jakkoliv obžalovanému lze přisvědčit, že křivé obvinění musí směřovat vůči třetí osobě nikoliv vůči tomu, kdo je z něčeho křivě obviňován, nelze souhlasit s jeho úvahami, že v projednávaném případě by zasíláním křivě obviňujících e-mailů na adresu obce nedocházelo ke směřování křivého obvinění vůči třetí osobě. E-mailová adresa obce, byť k ní měla přístup poškozená [REDAKCE] coby její starostka, směřovaly do obcí užívané úřední adresy, s níž starostka nemohla zcela libovolně nakládat, ale musela tam došlé písemnosti pokládat za písemnosti adresované nikoliv jí osobně, ale obci. Jde o obdobnou situaci jako u písemností adresovaných obžalovaným odvolacímu soudu (viz zejména příloha spisu). Ty také nebylo možno z e-mailové schránky soudu smazat a ponechat bez povšimnutí, ale musely být založeny do příslušného spisu, jehož se týkaly. Obdobně ani starostka [REDAKCE] nemohla písemnosti adresované a došlé do obecní e-mailové schránky bez dalšího zahodit a alespoň v obecných rysech neseznámit zastupitelstvo s tím, že e-mailová schránka obce je zahlcována nevyžádanou poštou tohoto obsahu.
32. Stejně tak neobstojí námitka, že některé e-maily obžalovaný zasílal na již neexistující emailovou adresu policie. To sice platí o některých emailech (adresovaných na oopvl@mver.cz), další skupina e-mailů však svého adresáta úspěšně dosáhla (e-maily na adresu oo.Volyně@pcr.cz), jak zřetelně vyplývá z úředního záznamu policie založeného na č.l. 79. Ovšem i e-maily, které obžalovaný zaslal na již neexistující adresu policie, se nakonec díky jeho řetězenému přeposílání svých dřívějších písemností dostaly k třetím osobám a obžalovaný tak i ohledně e-mailů, které původně zaslal na nesprávnou adresu, dosáhl svého cíle poškozenou [REDAKCE] křivě obviňovat.
33. Lichá je rovněž námitka, že není možné někoho křivě obvinít z křivého obvinění. Přechin křivého obvinění se může vztahovat k jakémukoliv trestnému činu. Jestliže oním trestným činem, z něhož pachatel viní jiného, je trestný čin křivého obvinění, pak křivé obvinění z křivého obvinění vyloučeno není. I na tomto místě stojí poukázat na vyjádření poškozené [REDAKCE] která ve své výpovědi (viz č.l. 65) lapidárně popisuje jak jednání obžalovaného, jímž jí připisoval něco, co nespáchala, vnímala.
34. Jednání obžalovaného křivě obviňující poškozenou [REDAKCE] z výroby a distribuce drog bylo zřejmě primárně motivováno odvolatelovou mstou a šikanou poškozené [REDAKCE] a z tohoto pohledu pak v jistém směru kompletovalo jeho předcházející i navazující (křivě neobviňující) počiny obžalovaného vůči ní. Jednání obžalovaného, kterým poškozenou křivě obviňoval z drogové delikvence, se tak nachází na pomezí pomluvy a stalkingu, ovšem protože nepravdivý údaj cílící na dehonestaci a šikanu poškozené [REDAKCE] spočíval v jejím osočení z trestné činnosti, přerostlo toto obviňující jednání ve specifický trestný čin *křivého obvinění*. Na naplnění všech znaků skutkové podstaty nic nemění, že tato dehonestace nebyla adresáty brána vážně a že ani zastupitelé ani policejní orgány nepočali na podkladě odvolatelových hanopisů činit žádné kroky směřující k prověrování jeho lži. Justiční orgány přitom v nyní řešené kauze správně postupovaly navýsost zdrženlivě a opodstatněně nedovodily u obžalovaného úmysl *přivodit trestní stíhání* křivě obviňované [REDAKCE] což je opodstatněno právě formou a literární hodnotou jeho textů. Jednání obžalovaného pak bylo správně právně kvalifikováno pouze jako jakási „kvalifikovaná pomluva“, tj. jako přechin křivého obvinění podle § 345 odst. 1 tr. zákoníku a nikoliv podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku.

35. Totéž platí i pro jednání obžalovaného, jímž křivě obvinil z pisatelství některých e-mailů svou matku a [REDAKCE]. I tam justiční orgány správně vyhodnotily, že vyjádření obžalovaného do policejního protokolu bylo spíš projevem zbabělosti a impulsivních výmluv – byť obžalovaný na autorství své matky trval nejen v původním výsledku (č.l. 126), ale i při následném slyšení téhož dne (viz č.l. 130), kdy dokonce tvrdil, že jeho matka e-maily psala i v době svého pobytu v nemocnici (viz č.l. 131 p.v.) – aniž by obžalovaný byl srozuměn s tím, že policejní orgány na základě jeho křivého obvinění počnou [REDAKCE] či jeho matku stíhat.
36. Liché jsou rovněž námitky obžalovaného k absenci znaku *dlouhodobosti* u přečinu nebezpečného pronásledování. Obžalovaný se pojem *dlouhodobosti* snaží rozmělnit tím, že tento parametr chce vztahovat odděleně ke každému ze způsobů pronásledování popsanych pod jednotlivými písmeny a) až e) § 354 odst. 1 tr. zákoníku. Znak *dlouhodobosti* se však vztahuje k sumě všech aktivit podřaditelných pod jednotlivá písmena citovaného ustanovení, a pro trestnost nebezpečného pronásledování proto není nezbytné, aby dlouhou dobu trvala každá kategorie jednání, jimiž lze jiného pronásledovat. Opačný názor by znamenal beztrestnost pachatele, který by značnou dobu terorizoval svou obět', činil by to ovšem takovým způsobem, že každá z pěti kategorií, jimiž lze obět' pronásledovat, by trvala nikoliv dlouhou dobu. Absurdita takového případu je více než zřejmá, neboť důmyslným „přepínáním“ mezi různými typy terorizování by pachatel mohl svou obět' trýznit takřka permanentně.
37. Pojem *dlouhodobosti* navíc nelze omezovat jen na plynutí času, ale třeba brát rovněž v potaz intenzitu a četnost aktivit, jimiž pachatel v určitém časovém úseku vůči své oběti vystupuje. Takto může znak *dlouhodobosti* ve smyslu § 354 vykazovat i kratší časový úsek, pokud v něm pachatel velmi intenzivně šikanuje svou obět' jednáními podřaditelnými pod některou z pěti kategorií uvedených v § 354 tr. zákoníku. Naopak *dlouhodobost* pak nemusí vykazovat třeba i delší časový úsek, pokud v něm realizované šikanózní projevy jsou občasné či mají nižší intenzitu.
38. V projednávaném případě obžalovaný v průběhu takřka celého dubna 2020 adresoval poškozené Tesárkové, případně na e-mail obce, jejíž je poškozená starostkou, 221 e-mailových zpráv a 70 SMSek, činil tak v denních i nočních hodinách a vedle primitivních hrubostí formuloval ve svých podáních i výhrůžky ublížením na zdraví osobě blízké poškozené. Již jen rozsah a intenzita tohoto počínání trvajících takřka měsíc postačuje k závěru o *dlouhodobém* pronásledování ve smyslu § 354 tr. zákoníku. Nelze se divit, že takové jednání u poškozené vzbudilo důvodnou obavu o život a zdraví jejího syna, což platí tím spíše, pokud nynější projevy obžalovaného vůči poškozené měly již své nezanedbatelné předchůdce (viz předcházející odsouzení obžalovaného i trestná činnost řešená pod bodem I. prvostupňového rozsudku). To v podstatě znemožňovalo, aby poškozená jednání obžalovaného nebrala vážně a chápala jako nadsázku či nějaký jeho specifický smysl pro humor. Z tohoto pohledu pak také nelze brát na lehkou váhu výhrůžky obžalovaného „urváním palice a zpřelámáním hnát“ s požadavkem, aby se poškozená dostavila na Městský úřad ve Strakonici, protože nepoučitelnost z předchozích postů obžalovaného a sverepost jeho agrese pak zcela logicky vzbuzovala obavu z jeho nevyzpytatelnosti.
39. Pochybení odvolací soud neshledal ani ve výroku o uloženém **trestu**. Okresní soud vážil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu a jim adekvátně ukládal trest. Obžalovaný namítá, že trest jaký zvolil prvostupňový soud, lze akceptovat pouze tehdy, pokud jiný trest je nevhodný nebo neúčelný. Právě to však je situace projednávaného případu, neboť obžalovaného od nyní stíhaného jednání neodradila ani nejpřísnější myslitelná pohrůžka, kterou lze na jedince v tuzemském právním systému působit. Obžalovanému totiž byl za obsahově velmi podobné jednání, dokonce vůči téže poškozené, uložen podmíněný trest, v rámci něhož měl zvláště důsledně dbát na to, aby se vyvaroval jakéhokoliv protiprávního jednání natož pak trestné činnosti. Obžalovaný však tento apel v potaz nebral a přes jeho imperativnost spáchal nyní řešenou trestnou činnost. Je tedy více než zřejmé, že jakýkoliv jiný než nepodmíněný trest bude trestem neúčelným a nepostačujícím k odvolatelově nápravě. Navíc pokud zcela hypoteticky mělo být uvažováno o ještě nějakém jiném alternativním trestu, pak de facto zbývá jen trest obecně

prospěšných prací (dřívější peněžitý trest ani podmíněný trest odnětí svobody obžalovaného nenapravily) a od tohoto typu trestu si rovněž těžko slibovat nápravu obžalovaného. Trest obecně prospěšných prací totiž vyžaduje určitou vnitřní kázeň a ochotu dodržovat režim, který výkon tohoto trestu vyžaduje. Pravou a vážnou vůli dodržovat uvalený režim však odvolací soud u obžalovaného zcela postrádá, neboť je zřejmé, že ten nebyl schopen po propuštění ze svého zadržení dodržovat ani podmínky slibu, který dal prvostupňovému soudu při vazebním zasedání a dodržet omezení, která na něho v souvislosti s rozhodováním o jeho vazbě byla uvalena (viz usnesení na č.l. 783 spojené věci vedené pod původní sp. zn. 3 T 55/2020). Pakliže obžalovaný nebyl ochoten dodržovat režim pod hrozbou svého zatčení a vazebního uvěznění, pak představa, že bude dodržovat podmínky obecně prospěšných prací, je zcela iluzorní.

40. Pokud si obžalovaný stýská, že při okresním soudem zvoleném trestu nebude moci pečovat o svou matku, pak nutno zdůraznit, že zdravotní stav své matky i svou úlohu v pečování o ni obžalovaný zná dlouhodobě, věděl o něm i tehdy, kdy se dopouštěl nyní řešené trestné činnosti a na svou matku měl v tomto směru myslet daleko dříve. Nehledě na to, že odvolatelova péče o matku – jak vyplývá z jeho vyjádření v odvolacím jednání – není zřejmě z objektivního hlediska nikterak zodpovědná, pokud obžalovaný umožňuje své matce hojně požívat alkohol, což jejímu zdravotnímu stavu sotva bude svědčit. S jistou nadsázkou tak lze konstatovat, že uvěznění obžalovaného může péči o jeho matku paradoxně prospět, neboť tu budou zajišťovat jiné subjekty, které k tomu zaujmou snad zodpovědnější přístup než odvolatel.
41. Správnost závěrů prvostupňového soudu o nutnosti ukládat již nepodmíněný trest nemůže zvrátit ani ochota obžalovaného podrobit se protialkoholnímu léčení. Jak příléhavě zmínil státní zástupce intervenující v odvolacím jednání, obžalovaný vyhledal odbornou adiktologickou pomoc až 17.9.2020 (dva dny po doručení vyrozumění o konání odvolacího jednání), což pro významnou jeho sebereflexi příliš nesvědčí. Obžalovaný se totiž o neblahém vlivu alkoholu na svou osobu zmiňoval daleko dříve, přesto však pomoc vyhledal až se značným časovým odstupem a evidentně pod tíhou nařízeného odvolacího jednání. Pokud však odvolatel myslí své proklamace o záměru abstinovat vážně, pak nepodmíněný trest mu tento jeho záměr může jen usnadnit a ani z tohoto hlediska tak nelze souhlasit s obžalovaným, že uložený trest by byl trestem nepřiměřeným.
42. To platí i o výměře okresním soudem zvoleného trestu. Obžalovaný byl ohrožován trestem odnětí svobody ve výměře od šesti měsíců do čtyř let a byl-li mu za celkem pět přečinů ukládán úhrnný trest vyměřený pouhé dva měsíce nad spodní hranici zákonného rozpětí, pak se nemůže jednat o trest přísný, natož pak nepřiměřeně přísný.
43. Pokud obžalovaný upozorňoval na ustanovení § 39 odst. 4 tr. zákoníku účinného do 1.10.2020, tak předně nutno zdůraznit, že ten vůbec aplikován není, neboť pro obžalovaného není příznivější než trestní zákoník účinný v době spáchání trestné činnosti. Větší příznivost nové normy totiž nepřivozuje pouhé teoretické rozšíření dosavadních principů trestání o novou zásadu, ale rozhodná je její aplikovatelnost či neaplikovatelnost na konkrétní kauzu. Nicméně ani při zohlednění této nové zásady by okresním soudem uvalený trest spolu s podmíněným trestem, který obžalovanému bude s nejvyšší pravděpodobností přeměněn v trest nepodmíněný, nemohl být ve svém celku pokládán za nepřiměřený postih. Obžalovaný takto bude s vysokou měrou pravděpodobnosti vystaven trestu o celkové délce 18 měsíců (osm měsíců nyní uložených + deset měsíců z rozsudku Okresního soudu ve Strakonicih sp. zn. 5 T 78/2018), což není nikterak neadekvátní při zohlednění, že tento celkový postih je reakcí na dva přečiny vydírání (jeden nyní + jeden z věci Okresního soudu ve Strakonicih sp. zn. 5 T 78/2018), tři přečiny krivého obvinění a přečin nebezpečného pronásledování, přičemž veškerá tato delikvence byla páchána po značně dlouhé období, byla cílena především vůči jedné poškozené a obžalovaný se v rámci celého tohoto svého jednání profilel jako nepoučitelný jedinec, který se nechce nechat od svého počínání odradit sebeintenzivnějšími apely. O nepřiměřeném postihu obžalovaného tak nemůže být řeči ani z pohledu ustanovení § 39 odst. 4 tr. zákoníku účinného od 1.10.2020.

44. Správně okresní soud obžalovaného zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou dle pravidelného ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
45. Naproti tomu odvolací soud nepřítakal soudu prvního stupně o úvahách o nároku poškozené na **náhradu nemajetkové újmy**. Podle § 81 odst. 2 obč. zákoníku *ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy*. Podle § 2956 obč. zákoníku *vznikla-li škůdci povinnost odškodit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy*. Podle § 2951 odst. 2 obč. zákoníku *se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob dostatečně účinné odčinění způsobené újmy*. Podle § 2957 obč. zákoníku *způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jímí jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uvádění ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, věru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu, hrozba nebo jiná příčina vyvolala*.
46. Jednání obžalovaného je na místě pokládat za závažný zásah do osobnostních práv poškozené na její osobní a rodinný život. Šikanóznost včetně obav vůči komu všemu bude poškozená dehonestována, jak na to budou adresáti nahlížet a hodnotit ji, je bezesporu újmou, kterou by za závažnou pokládal v podstatě každý jedinec. To ostatně nerozporoval ani okresní soud. Protože tento zásah nepřerostl do medicínsky diagnostikovatelných rozměrů (například rozvoj posstraumatické stresové poruchy), není zde prostor pro zjišťování újmy cestou speciálního znaleckého posudku vycházejícího z metodiky Nejvyššího soudu na bázi aktivit a participací jednotlivce. Na tom nic nemění, že určitou lékařskou intervencí si jednání obžalovaného vyžádalo (viz lékařská zpráva na č.l. 203), neboť ta nemusela řešit rozvinuté a stabilizované onemocnění, ale jen symptomatiku naštěstí přechodných zdravotních obtíží, které poškozená musela zvládat. Závěr prvostupňového soudu o potřebě předložit znalecký posudek ke stanovení újmy tak není správný.
47. S poškozenou lze souhlasit, že dostatečně účinné odčinění způsobené újmy nelze zajistit jiným způsobem než zadostiučiněním v penězích (§ 2951 odst. 2 obč. zákoníku). Samotné trestní řízení totiž nemá dostatečný saturační efekt, neboť obžalovanému sice do budoucna snad již zabrání v terorizování poškozené, pro vzniklou újmu na jejích právech však odsouzení obžalovaného samo o sobě vliv žádný nemá. Odsouzení obžalovaného navíc nevzejde ve všeobecnou známost tak, aby to mohlo znamenat jakési veřejné očištění poškozené od lživých osočení ze strany obžalovaného. Zadostiučinění v penězích je proto plně indikováno.
48. Kritéria pro odčinění nemajetkové újmy jsou v podstatě dvě. Prvým je *závažnost* vzniklé újmy, druhou pak *okolnosti*, za kterých došlo k porušení osobnostního práva. Ze shora popsaného ustanovení § 2957 obč. zákoníku pak plynou typově nejvýznamnější okolnosti, z nichž na řešenou kauzu dopadá *úmyslnost* způsobené újmy, násobením účinků *uváděním ve veřejnou známost* a vyvolání *obav o zdraví své i blízkých*.
49. Újma přivozená poškozené na jejím právu na osobní a rodinný život je v projednávaném případě jistě nepřijemná, nikoliv ale destruktivní, tj. rozvracející její život ve všech jeho kvalitách. Jde o nesrovnatelně nižší újmu než újmy ze závažných, například násilných delikvencí se stigmatizačním potenciálem (znásilnění, loupežné přepadení apod.). V dané věci jde de facto o odčinění vytrpěného stresu pramenícího z nevypočitatelnosti agresora a z opakování jeho grafomanických projevů, což od poškozené vyžadovalo permanentní ostražitost vedoucí k únavě, vyčerpanosti, nesoustředěnosti a v důsledku toho k znesnadnění běžného života (viz lékařská zpráva na č.l. 203).

50. Okolnosti, za kterých byla újma obžalovaným způsobena, však již zcela bagatelní nejsou. Obžalovaný je dospělý, středoškolsky vzdělaný jedinec, od něhož lze spravedlivě požadovat, aby korigoval svá vnitřní puzení tak, aby tím neublížoval druhým. Není žádný (natož pak rozumný) důvod pochybovat o tom, že obžalovaný by sám velmi nelibě nesl, pokud by jej a jeho okolí někdo zahlcoval nepravdami, urážkami a výhrůžkami. Obžalovaný dokonce sám velmi tíživě nesl i zcela legitimní a legální zájem veterinárních úřadů, neboť jej pokládal za neopodstatněný a nespravedlivý. Tím spíše si pak dovedl představit, že jeho emoční výlevy budou pro poškozenou [REDAKCE] velmi obtěžující a tíživé, což je pak umocněno jak kvantitou jeho písemných projevů a širokospektrálností jejich šíření (obec, policie, poškozená sama apod.), tak i „vytříbeností a noblesností“ jeho literárního stylu.
51. Dále nelze přehlížet, že šikana obžalovaného směřovala vůči výrazně starší osobě, k níž by dle sociokulturního náhledu historicky ovládacího evropský (ale nejen ten) prostor, měly mladší osoby zachovávat úctu, respekt anebo přinejmenším zdrženlivost. Ani tento parametr obžalovanému nemohl uniknout, neboť věkový rozdíl mezi ním (ročník 1981) a poškozenou (ročník 1948) je nepřehlédnutelný. Obžalovaný přes vše uvedené sužoval poškozenou primitivními projevy, které jsou bezesporu pod jeho úroveň.
52. Poslední parametr, který musel soud vzít v úvahu při stanovení výše odčinění nemajetkové újmy, je zásada proporcionality, která zohledňuje majetkové poměry původce zásahu. Byť obžalovaný sám v některých svých e-mailech tvrdí, že je osobou movitou, schopnou obratem uhradit desetitisícové až statisícové částky, je z objektivního hlediska zřejmé, že je osobou fakticky bez příjmů a navíc se od června 2019 nachází ve režimu oddlužení, jež bylo pravomocně schváleno dne 24.10.2019. Finanční situaci obžalovaného tak nelze označovat za nikterak dobrou, což je navíc posíleno i tím, že jisté finanční nároky si zřejmě vyžádá skutečnost, že obžalovaný bude muset po dobu výkonu nepodmíněného trestu zajistit péči o svou matku prostřednictvím třetí osoby, což (nebude-li to jeho bratr [REDAKCE]) může vyžadovat rovněž určité finanční prostředky.
53. Nebýt této nepříznivé finanční situace obžalovaného, zřejmě by návrh poškozené na stanovení přiměřeného zadostiučinění v jí požadované výši nebyl neadekvátní. Ovšem vzhledem k faktickým majetkovým poměrům obžalovaného krajský soud dospěl k závěru, že přiznatelnou je pouze částka blízká se průměrnému měsíčnímu výdělku v České republice.
54. Krajský soud proto k odvolání poškozené napadený rozsudek změnil a přiznal jí na náhradě nemajetkové újmy částku 30 000 Kč. Se zbytkem uplatněného nároku ji pak odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Krajský soud takto mohl rozhodnout, ačkoliv obžalovaný se nachází v režimu insolvence, neboť nárok poškozené s ohledem na moment jeho vzniku (po prohlášení úpadku obžalovaného) nespadá mezi pohledávky, které by měly být uspokojovány z insolvenční majetkové podstaty a pozitivnímu rozhodnutí o tomto nároku tak nebrání ustanovení § 140b insolvenčního zákona.
55. Odvolání obžalovaného pak bylo jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i nespěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká

(§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

České Budějovice dne 1.10.2020

Ondřej Vítů v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

Digitalizace
podpisem
Helena
Rubicková
Datum
2020-10-01
13:11:14
112/00